

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0409.3/ ๕๕๐

กระบวนการคัด

ถนนพระราม 6 กม. 10400

๓๐ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว(ล)526 ลงวันที่ 12 มกราคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการศูนย์เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ พ.ศ. ซึ่งเสนอโดยกระทรวงพาณิชย์ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ พ.ศ. ได้กำหนดให้ยุบเลิกกรรมการประกอบธุรกิจ กระทรวงพาณิชย์ และจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล โดยไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย เพื่อปรับปรุงศักยภาพของหน่วยงาน ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถสนองตอบต่อการแก้ปัญหาระดับต่ำ โดยทำหน้าที่เป็นหน่วยงานศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ รวมทั้งประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ ประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงสมควรเห็นชอบในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ พ.ศ. แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้การจัดตั้งและการดำเนินงานของสำนักงานฯ มีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงมีข้อสังเกตในประเด็นดังต่อไปนี้

1. การบัญญัติกฎหมายยกเว้นให้หน่วยงานของรัฐเก็บเงินรายได้ที่ได้รับไว้ใช้จ่ายเอง สมควรมีการพิจารณาถึงรายได้และภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง เพื่อมิให้กระทบต่อฐานะทางการคลังของประเทศไทยในภาพรวม โดยหากสำนักงานฯ มีรายได้เหลือจากการดำเนินการสมควรให้นำเงินรายได้ดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา 24 วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “บรรดาค่าธรรมเนียมที่กำหนดโดยคณะกรรมการและค่าธรรมเนียมอื่นที่สำนักงานได้รับ และรายได้อื่นอันได้มาจากการดำเนินการของคณะกรรมการและสำนักงาน ให้เป็นของสำนักงาน และเมื่อได้หักด้วยรายจ่ายและหักเป็นเงินสำรองเพื่อกิจการของสำนักงานแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ”

2. การโอนบรรดาภิจกรรม ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินกองทุน และเงินงบประมาณของ
กรรมการประกันภัย... ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ สิทธิที่โอนไป ตามมาตรา 48 วรรคหนึ่งนี้
ย่อมหมายความรวมถึงสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุที่กรรมการประกันภัยมืออยู่ก่อนที่จะยุบเลิกไป ดังนั้น
สำนักงานจึงเป็นองค์กรอื่นของรัฐที่มีสิทธิขอใช้ที่ราชพัสดุได้ และเป็นอำนาจของคณะกรรมการที่ราชพัสดุ
ที่จะพิจารณาว่าจะอนุญาตให้เป็นการใช้หรือเช่า โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานหรือ
การประกอบกิจการ ฐานะทางการเงิน รายได้ และความสามารถในการจัดหารายได้ของผู้ขอใช้ รวมทั้ง
ประโยชน์ที่จะเกิดแก่ทางราชการเป็นสำคัญ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปักครอง
ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจน จึงเห็นสมควรให้เพิ่มเติมบทบัญญัติเป็นวรรคสอง
ของมาตรา 48 ดังนี้ “ให้สำนักงานทำความตกลงกับกรรมชนารักษ์เกี่ยวกับสิทธิในการใช้ประโยชน์
ในที่ราชพัสดุที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง”

3. ตามร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกันภัย
พ.ศ. มาตรา 18 กำหนดให้สำนักงานฯ มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็น
ส่วนราชการ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย และตามมาตรา 42 วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้าประกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ไดๆ ของสำนักงานฯ
ได้เสนอสำนักงานฯ เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการ
ค้าประกัน ในการนี้ เมื่อพิจารณาตามนัยของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 พบว่า
สำนักงานฯ มีสถานะเป็นหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ ตามนัยมาตรา 4 และพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้
กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือค้าประกันหนี้หรือดังนบประมาณรายจ่าย
เพื่อชำระด้านเงินหรือดอกเบี้ยเงินกู้ ตามนัยมาตรา 19 ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับและส่งเสริมการประกันภัย พ.ศ. มาตรา 42 จึงขัดแย้งกับพระราชบัญญัติการบริหาร
หนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 นอกจากนี้ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ในมาตรา 21 (4) ของร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ได้กำหนดให้ สำนักงานฯ มีอำนาจให้กู้ยืมและลงทุนหากผลประโยชน์อื่นได้ได้ อันเป็นการดำเนินการ
ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการจัดตั้งสำนักงานฯ ขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงาน
ในเชิงกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยแล้ว การให้สำนักงานฯ มีอำนาจให้กู้ยืม และลงทุนหากผลประโยชน์
อื่นได้ได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาความเสี่ยงในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ และปัญหา Moral Hazard
ตามมาภายหลังได้ และหากเกิดความเสียหายในการดำเนินการ ในท้ายที่สุดรัฐก็จะต้องเข้ามารับภาระ

4. การกำหนดให้มีการยกเว้นภาษีอากร ตามมาตรา 23 วรรคสอง ที่ว่า “เงินสมทบที่
บริษัทประกันภัยนำสั่งนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัชฎากรได้”
และมาตรา 24 วรรคสาม ที่ว่า “ให้สำนักงานได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้” ไม่เป็นไปตาม

มติคณะกรรมการเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2505 ที่ได้มีมติว่า ในกรอบกฎหมายจัดตั้งองค์การของรัฐบาล
หรือรัฐวิสาหกิจอื่นๆ ไม่ให้ได้รับการยกเว้นภาษีอากรใดๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการเบิกจ่าย

โทร. 0-2273-9549